

"een poosje weg"

In mijn, voorlopig laatste Sprokkel in het plaatselijk weekblad, moest ik aankondigen dat ik een tijdje niets zou kunnen plaatsen zonder de reden aan te geven.

Met tegenzin had Mien Muis haar koffertje gepakt. Weggaan van huis was tóch al niet zo makkelijk. Waar sliep je tenslotte beter dan in je eigen bed? Het ontbijt ging er met hangen en wurgen in. Ze slikte het vrouwmoedig weg. Haar missie stond haar tegen. Een echte vakantie zou het niet worden. Ze had Marius, haar man, gedegen ingeprent wat hij allemaal moest doen en laten. Goedig had hij gezegd: 'Ga jij nou maar gewoon. Ik breng je weg en je zult zien dat het allemaal in orde komt.' De man wist niet helemaal waarover hij het had. Ze wist het zelf amper. Deze cursus was meer een sprong in het diepe, terwijl ze niet wist of ze wel zwemmen kon. "Ontdek het universum in uzelf, een cursus van drie maanden". Nou had Mien aan haar voortuintje altijd wel genoeg gehad, maar sinds Marius die geraniums geplant had, leek het universum haar een verademing. Nu echter puntje bij paaltje kwam, vroeg ze zich af of ze die ruimte wel aan zou kunnen. Ze stapte zuchtend bij Marius in de bakfiets, op naar het universum...

© oktober 2010, Alida, BasicPublishing.nl